

Горобці та вишня

Євген Гребінка

Глянь, глянь, летять, да їх летить чимало,
Куди оце летять з оселі Горобці?
Дивлюсь, у сад побрались молодці.
На Вишеньці їх геть-то насідало,
І бенкет зараз підняли;
Цвірінькають, джеркочуть знай на Вишні
Із ранку самого до пізньої пори.
Я простий чоловік, то й взяв собі на мислі,
Що Вишеньці моїй предобре у саду,
Що їй превесело, бо як край єї йду
Або і так коли зирну у сад із хати,
Все зволють Горобці по гілочках скакати.
Ось тиждень як не був, дивлюсь — кат його ма!
На Вишеньці гостей нема.
Чого лишень вони літати перестали?
Як розібрав, бодай і не казати!
Ох! поти жевжики вчащали,
Поки всі ягоди на Вишні обдзюбали —
Тепер до бідної ніколи не летять.